

[Finansministeren.]

ringer, der er gjort med Hensyn til den personlige Skat, baade gennem Kontorene og af Raadsmedlemmerne, vil leve videre i det nye Raad, og jeg tror, at det for Over-Skyldraadets Vedkommende vil komme til at foregaa ganske paa samme Maade.

Jeg kan ikke se, hvordan der overhovedet skulde gaa noget til Spilde. Der vil komme nogle nye Medlemmer, og ikke alle Medlemmerne vil være saa erfarne, som de er i Øjeblikket. Men saadan er det jo i det hele, ogsaa med de nuværende Organer, de maa fornyes, og hvis man foretager en passende Fordeling af det forhaandenværende Personale og de forhaandenværende Raadsmedlemmer — og for saa vidt er det Rigsdagen, der i nogen Grad bestemmer, om man skal forny Personellet — ved Genvalg, og det vil jeg i Almindelighed tro bliver Tilfældet, saa mener jeg, at man i det store og hele kommer til at raade over de samme Erfaringer, som man i dette Øjeblik sidder inde med.

Hvad man efter min Mening vil opnaa, ikke mindst for Over-Skyldraadets Vedkommende, det er større Fasthed i Arbejdet, end man har for Øjeblikket. Jeg mener — og det har jeg ogsaa sagt ved Forelæggelsen —, at Over-Skyldraadets ligesom Landsoverskatteraadet har udført et Arbejde, der paa mange Maader har været af stor Værdi, men det er jo en Ting, man meget ofte hører fremhævet, at Behandlingen af Sagerne i Over-Skyldraadets er foregaaet langsomt, har strakt sig over meget lang Tid — det har jo bogstavelig talt været saadan, at man daarligt er blevet færdig med en Vurdering, altsaa en 5-aarig Periode, før man har kunnet begynde paa den næste.

Jeg er af den Opfattelse, at dette i nogen Grad hænger sammen med, at man ikke i Over-Skyldraadets, paa samme Maade som man har haft det i Landsoverskatteraadets, som Formænd har haft fast ansatte Embedsmænd, der har kunnet ofre al deres Tid og Kraft paa Tilrettelæggelsen af Arbejdet. Jeg tillægger det afgørende Betydning, at man trækker det praktiske Livs Mænd ind i dette Arbejde, og det sker ogsaa gennem dette Forslag, men dette, at disse praktiske Mænd udefra har meget andet at tage Vare paa end netop at beskæftige sig med den Opgave, som de nu bliver trukket ind i, det vil bevirke en Svaghed i den daglige Forretningssgang, hvis man ikke lægger Hovedvægten paa de fast ansatte Embedsmænd, den teknisk og sagligt uddannede Arbejdskraft. Det mener jeg altsaa man maa gøre saavel for Over-

Skyldraadets som for Landsoverskatteraadets Vedkommende, for hvilket det, som sagt, i højere Grad har været Tilfældet hidtil.

Det at finde Middelvejen imellem de Hensyn, der her er Tale om, er jo den Kunst, som skal øves; jeg mener, at Grundlaget derfor er skabt gennem det Lovforslag, der her foreligger, og man maa saa nærmere udforme det gennem den Praksis, der udarbejdes. Jeg mener at have vist, dels gennem Lovforslaget og dels gennem de Lovforslagets ledsagende Bemærkninger, at det, jeg har kaldt det borgerlige Element, indrages i Opgavens Løsning, saa vidt som det er rimeligt og naturligt, naar man skal have en praktisk og hensigtsmæssig Ordning af den daglige Forretningssgang.

Det ærede Medlem henviste til, at det vilde være noget helt andet, hvis man ikke sagde, at det er „Finansministeren“, som afgør det og det, men at det er Finansministeriet, som afgør. I Øjeblikket staar der nogle Steder i Lovgivningen „Finansministeren“ og andre Steder „Finansministeriet“, og jeg har aldrig opfattet det anderledes, end at det i begge Tilfælde er Finansministeren, der er den afgørende.

Den, der er „Finansminister“ i Lovforslagets Forstand, det vil sige den, der skal varetage Ledelsen, det er jo Ligningsdirektøren. Og hvem er Ligningsdirektøren? Ligningsdirektøren er paa samme Maade, som jeg mener Finansministeren er det, paa den ene Side den, der staar med Ansvaret og Ledelsen af den daglige Forretningssgang, men han er paa den anden Side ogsaa den, der staar som Repræsentant for og har Forbindelse med, skal vi sige: det parlamentariske Organ; han er Formand for Ligningsraadet. Paa samme Maade, som Ministeren skal møde her paa Rigsdagen og staa til Ansvar for sin Ledelse af Forretningerne, skal Ligningsdirektøren staa til Ansvar for Ligningsraadet for sin Ledelse af Forretningerne. Maaske ikke rent embedsmæssigt, for saa vidt som det er fastsat i Loven, at han sorterer under Generaldirektøren for Skattevæsenet, men han er Formand for Ligningsraadet og skal have Ansvaret for, at de Opgaver, som skal varetages af Ligningsraadet, ogsaa kommer til Ligningsraadet, og at Ligningsraadets Retningslinier bliver fulgt. Jeg kan ikke se andet, end at det, man vil etablere, i Virkeligheden er en Ordning, der forbinder det parlamentariske Organ med det administrative Organ paa samme Maade, som man har gjort det i Praksis med Hensyn til Ministeriets Forretningssgang.

Det ærede Medlem siger, at man kan